

pa k mehki a-deklinaciji brez končnice. Rodilnik se torej glasi v slovenščini povodnji, v češčini povodně, ne pa povodni. Iz tega sledi analogija v edninskem rodilniku: č. Plzně -- slov. Plznji.

6. Nekoliko imen ima obliko pridevnikov na -ý, á, é, kakor Slaný (Schlan), Třebová (Trübau), Vrané. V imenovalniku in tožilniku ne izpreminjajmo -ý morebiti v slovenski -i, ker je izreka obeh ista; le imena srednjega spola na -é je treba prilagoditi slovenščini s končnico -o, rod. -ega, namesto -ě, torej Vrano, -ega. Prvotno so imeli taki kraji imena, obstoječa iz pridevnikov, ki so se ohranili, in samostalnikov, ki so se sčasoma zanemarili ali pozabili. N. pr. Slaný pramen, t. j. Slani vrelec, studenec. Še zdaj priča latinski napis, da je tam baje izvirala slana voda; tekom stoletij pa je v njej soli zmanjkalo in zdaj teče navadna. Stara ženica, ki je prišla po studenčnico, mi je pravila, da je iz nje izborna — kava. Sklanjatev je pridevnika: Slaný, Slanega, Slanemu, Slaný, Slanem, Slanim; — Třebová, Třebove i. t. d. kakor v slovenščini Vransko, -ega. Dalje moškega spola, n. pr. Jesený; ženskega Hluboká (Frauenberg pri Budějovicah), Blatná, Teplá (Tepl pri Marijanskih Laznjah), Planá (Plan); srednjega spola Jílovo, (Jílové, Eule), Jablonno (Jablonné, Deutsch-Gabel), Hostinno (Hostinné, Arnau).

Potrebovali bi češko-nemški in nemško-češki seznam krajevnih men z označbo spola in sklanjatve in sicer le onih imen, ki so sedeži državnih uradov ter industrijskih podjetij in rojstni kraji čeških zaslužnih mož na Češkem, Moravskem in v Šleziji.

J. R. Glaser:

Poleten popoldan.

Sediva v senci sama
in vse je tiho nad nama —
le veter rahlo skozi les
od smrek in hoj v višavi
vonj krepak k nama plavi,
le veter žubori prek brez
in hlad njegov teče na naju —
vse tiho v najinem kraju . . .

In že je ljubezen kot kaplja vedno težja,
in rada bi tvojega obrežja.